

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelia Geographiae Veteris Et Novae

Parallelia Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 1. Descriptio Historica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

CAPVT III.

De Populis Galliae Transpadane.

HI vulgò populi Galliæ Transpadanæ accensentur; *Histri*,
Carni, *Veneti*, quos aliqui excludunt; alii ab omnibus ad-
missi sunt Cenomani, Euganei, Insubres, Orobij, Leponij, Sa-
lassi, Libicij, Læui, Taurini, & Segusini.

§. I. *Descriptio Historica.*NVM. I. *De Histriis & Histriâ, seu Istriâ.*

NOMEN Histriæ plerique omnes ab Istro flumine deducunt, per
quem Argonautæ humeris & machinis Argo nauem suam elatam
in Hadriaticum deportarunt: sic Scyllax, Mela lib. 2. cap. 3. Plinius lib. 3. cap. 18. Verius Iustinus lib. 32. ait dictos esse Histros à
fluvio ex quo concesserant ad hanc maris oram, quod etiam ait
Isidorus. Quis porrò fuerit ille fluvius per quem Argonautæ des-
cenderint in Hadriaticum non est facile statuere. Græculi recen-
tiores *Ariolum* vocant, ita Sozomenus & Zosimus: Plinius ait ne-
sciri quo fluvio vñi fuerint lib. 3 cap. 18 sed id contigisse, ait non
procul à Tergeste: arbitratur Cluuerius Argonautas per Sauum
progressos esse, & Nauportum, & ad urbem Æmonam *Laubach*,
eam ex aquis deduxisse, & in Timauum detulisse. Fauet huic opini-
oni quod veteres arbitrarentur Danubium, seu istrum cunicu-
lis in Timauum subire. Sunt igitur Histri origine Colchi: Scym-
nus tamen eos Thracas facit, alii Celtas quibus subscribere vide-
tur Cluuerius. Vtrum autem dicti sunt Scenici *Histriones* ab *Hi-*
striis putat Festus Pompeius, negat Liuius lib. 7. vbi Histrionum
nomen deducit à Tuscâ voce *Hister* quæ Ludionem sonat.

QUALITAS Histriæ: de eâ Theodosius apud Cassiod. lib. 12.
epist. 22. ait, *diuino munere granida, vini, olei, tritici fæconditate*
gratulatur, & Rauenna Campania est. Eius Oleæ laudantur etiam
apud Martialem.

FINES. Arsâ Fl. Arsa Italæ limite, & Alpium iugis, quæ
nunc *Albia* dicuntur, aut vthabent Tabulæ nouæ *Monti della noua*,

à Iapygibus dirimitur Histria. Olim à Venetis dispescebatur Timauo flumine; postea à Carnis Formione Fl. *Rizano* separata est.

NVM 2. *De Carnis.*

NOMEN. Carni apud Liuium *Sarni* nominantur Celtici generis, apud Orosium disertè Gallica gens. Deuidi sunt à Q. Martio Rege Consule an. Vrb. Cond. 635. vt aiunt Epitomistes Liuuij, & Orosius.

FINES eorum à Septentrione fuerunt Alpes, vnde dicuntur Alpina gens Floro, Orosio gens sub radice Alpium sita. Olim supra Venetos protensi erant, quando Veneti ad Timauum extensi erant, & Histri continuabantur, vt ex Strabonis lib. 5. intelligitur. Postea ergo his finibus coerciti fuere Carni; à Septentrione Ocrâ monte, hodie *Monte Cesè*; ab Oriente Fl. Formione, *Rizano*; ab Occidente Fl. Tilauempto, *Taiamento*; à Meridie Hadriatici maris recessu, *mare Hadriatico*.

NVM. 3. *De Venetis, seu Henetis.*

NOMEN. Strabo lib. 5. saltem dubitare videtur, vtrum non sint hi dicti à Venetis Gallis. Reliqui scriptores Polybius, Liuius, Melia, Plinius eos ex Asiam cum Antenore accersunt. Erat hi ex Paphlagoniâ pulsi, dictique Heneti, Regéque Pylamene ad Troiam amissi, cum Trojanis quibusdam iuncti, eò appulerunt, pulsisque Euganeis eorum agri partem occuparunt; sic Liuius, sic Strabo. Polybius tamen hanc Henetorum cum Antenore commigrationem explodit. Confirmatur quod hi apud Liuium, Polybium, Plinium semper opponantur Gallicis. Herodotus lib. 1. vocat Henetos Illyricam gentem. Item Dio Chrysost. oratione de Troiâ ait Antenorem in hac regione inuenisse Henetos. Julianus Imp. ait eos antequam Ro. parerent dictos esse Henetos, postea vnam litteram mutatam esse. Regio dicta est *Henetia*, & *Venetia*.

QUALITAS. Quam fuerit fertilis, & populosa Venetia arguit quod ait Scymnus cùm eam vocat *αἰγαὶ καρπίων*, & habere vrbes *περιποτα*. Stephanus in voce *Aelia*, ait pecora bis hic in anno parere, & capras eniti simul 3. aut 4. hædos, & quandoque quinque; Gallinas in die bis oua emittere, quod extremum con-

Yyy ij

firmat Plinius lib. 10. cap. 54. Emittebat quoque hæc regio equos præstantissimos, quos Veneti magnâ curâ alebant, vt ait Strabo lib. 5.

FINES. Olim Tuscos per Galliæ Cisalpinæ partem istam sparsos separabat à Venetis Fl. Athesis l'Adice; sed Tuscis per Gallos cie-
tis factus est limes Venetiæ, & Galliæ Cispadanæ Alueus Citi-
mus Padi vulgò il Pô d'Argenta, quare à Propertio Eridanus Vene-
tus nuncupatur. Olim etiam ab Histris separati sunt Fl. Timauo:
postea Fl. Tilauento Taismento à Carnis discreti sunt, Carnis
in plana deductis. Ad Addam Addua, quoque Fluvium olim Ve-
neti pertinuisse perhibentur; postea ultra Veronam non sunt ex-
tensi.

NVM. 4. De Cenomanis.

NOMEN habent à Cenomanis Gallis, & Liuio Cænomani, Pli-
nio Cenomanni dicuntur: perperam quidam scioli Germanos
dictos esse putauerunt, quia in inscriptionibus M. Marcelli spolio-
rum vident cum Insubribus iunctos Germanos, sed ignorant illi-
tum Cenomanos fuisse socios pop. Ro. vt ex Polybio intelligitur;
Sigonius ergo per Germanos putat intelligi Gæfatas, de quibus
postea. Antequam duce Elitouio in Italiam transcenderent habi-
tarunt iuxta Massiliam in Volcis, vt ait Plinius lib. 3. cap. 17.
postea confedere ubi Verona & Brixia, vt habet Liuuius lib. 5.

FINES Cenomanorum, à Septentrione Euganei; ab Oriente Ve-
neti; à Meridie Padus; ab Occidente Insubres.

NVM. 5. De Euganeis.

NOMEN. Diæti videntur quasi εὐγένοι nobiles, quia ex comitatu
Herculis hîc reliæti sunt cum Lepontiis, vt innuit Strabo lib. 3.
cap. 10.

QUALITAS. Lanæ hinc exquisitæ, quare apud Iuuenalem pro
molli sumitur, & Euganei quantumvis mollior agnâ.

FINES. A Septentrione Alpibus Rhæticis separantur à Rhætis; ab
Occidente Montium ductu qui inter lacus Verbanum & Larium ex-
currunt, le lac Majeur, & le lac de Come, quo à Lepontiis separan-
tur; à Meridie Orobii & Cenomanis contermini sunt; denique
ab Oriente à Rhætis fluo Athesi diuiduntur.

NVM. 6. *Insubres.*

NOMEN. Polybio *Iſombri* dicuntur, Plutarcho *Inſombres*, & *Inſombri*, Stephano *Inſubares*, Straboni *Sombri* & Ἰνſούβροι, Latinis constanter *Inſubres*, vnde Liuio eques *Inſuber*. Liuius lib. 5. significat eos conflatos esse ex variis gentibus, Biturigibus, Aruerinis, Senonibus, Æduis, Carnutibus, Aulercis: sed cùm non procul à Ticino Fl. le *Tefin* vicissent *Tuscos*, & locum in quo conſediffent appellari cognouiffent *Inſubrium*, eiusdem nominis cum pago *Æduorum*, omen ſequentes loci, vno nomine ſe *Inſubres* nominaffe. Polybius lib. 2. hanc maximam gentem Gallicarum Italicarum nuncupat.

FINES. A Meridie Læuos habent, ab Occidente Libicos, à Septentrione Orobios, ab Oriente, Cenomanos.

NVM. 7. *De Orobis.*

NOMEN habent ut prodit Cornelius Alexander apud Plinium lib. 3. cap. 17. quòd in montibus viuerent à Græcis ὄπος & βίος. Certè Cluuerius Bergomum eorum urbem deriuat à Teutonicis vocibus *Berg*, hoc est *Mons*, & *Home*, id est *Domus*, quasi *Domicilium in Monte*. Cato apud Plinium fatetur ſe nescire. Non fuerunt autem *Inſubres*, quia Liuius lib. 33. Comenses ab *Inſubribus* diſtinguit.

FINES. A Septentrione Lepontiis & Euganeis contermini ſunt; ab Oriente iisdem Euganeis; ab Occidente prædictis Lepontiis; à Meridie denique *Inſubribus*.

NVM. 8. *De Lepontiis.*

NOMEN. Sic dicti ſunt teste Plinio lib. 3. cap. 20. quòd ex comitibus Herculis hīc reliqui eſſent, à Græcā voce λιπεῖν, vel λεπτεῖν; obſiſtit tamen quod apud Strabonem Ληπόνται ſcribuntur, qui & perperam eos Rhætis admifcet. Cato eos Tauriscæ gentis arbitratur. Cæſar ait ex iis naſci Rhenum: malè Marcell. lib. 15. Rhenum per eorum agrum decurrere tradit.

FINES. Diuiduntur à Septentrione à Sedunis & Rhætis, ab Occidente Salassis, à Meridie Libiciis, ab Oriente Euganeis.

Y y ij

N V M. 9. *De Salassiis.*

ORIGO. Galli origine fuerunt, ut ex Obsequente, & Orosio liquerit, sed hos Cato apud Plinium lib. 3. cap. 20. ait Tauriscæ gentis fuisse. Gens Inalpina vulgo ab Historicis dicitur. Strabo lib. 4 ait Salassos habitasse in valle quam Fl. Duria cluit, & hoc usus esse ad cluendum aurum, quo regio abundabat. Ab Appio Claudio Consule domiti sunt, non sine cæde & clade Romanorum, ait Florus. Anno V. C. 610. post centum annos rebellarunt, inquit Dio, sub Augusto, & à Valerio Messallâ deuicti sunt. Sed cum post decenium ab eodem Augusto defecissent, per Terentium Varronem, ut habet Dio lib. 53. penitus exscisa gens, venditi 36. millia, praeter 8. millia armatorum qui consciisi sunt, agerque eorum Prætorianis cohortibus concessus est.

FINES. A Septentrione habent Veragros & Sedunos, ab Occidente Centrones, à Meridie Ideonni regnum, ab Oriente Lepontios.

N V M. 10. *De Libiciis.*

NOmen & **O**RIGO. Libici apud Plinium & Ptolemæum nominantur, apud Liuum *Libiij*, itemque *Libui*, & *Lebui*, Polybio *Leberij* dicuntur. Orti sunt teste Liuio lib. 5. ex Saluiss; Plinius ex Saliis eos accersit, & Vercellas eorum urbem tradit fuisse lib. 3. cap. 17. Liuius scribit eos ad Ticinum Fl. consedisse, & eorum saepe meminit ut lib. 21. & 33.

FINES. ab occasu separantur Orgo Fl. Oeo à Taurinis; à Septentrione Alpium radicibus à Salassiis, & Lepontiis diuiduntur; ab ortu Gunâ Fl. la Gogna à Læuis; denique à Meridie Padus Fl. le Pô, eos à Liguribus dispescit.

N V M. 11. *De Læuis & Marisciis.*

NOmen & **O**RIGO. Apud Polybium Laï dicuntur, & Λαι, suntque origine Galli: at Liuius & Plinius eos Ligures esse contendunt; conciliari possunt omnes, quia Ligures gentem esse Gallicam certissimum est.

Iis iuncti fuerunt MARISCI qui quondam ab illis discreti demum in gentem unam coaluerunt, & Marisci inferiores perdidere

Nomen. Certè Plinius lib. 3. cap. 17. ait Læuos & Mariscos Ticianum urbem, *Panie*, condidisse.

FINES. Diuiduntur ab Oriente Guniâ Fl. la Gogna à Libiciis; à Meridie Pado à Liguribus; ab ortu Lambro Lambro, vel di Monza à Cenomanis; à Septentrione ab Insubribus.

N V M. 12. *De Taurinis.*

NOMEN & ORIGO. Nomen traxisse videntur à voce *Celtica Taur*, quâ significari Alpes suprà innuimus, vnde omnes populos Inalpinos contendit olim dictos esse Tauricos Cluuerus in suo Illyrico. Certè apud Stephanum nostri hi Taurini, Taurisci nominantur, apud Eratosthenem Teurisci. Ligustici generis eos faciunt Liuius lib. 21. Strabo lib. 4. Plinius lib. 3. cap. 5. sed Polybius eos gentibus Illyricis accenset lib. 2. & 3.

FINES. Orgo Fl. Orco separantur ab Oriente à Libiciis, item & Pado à Liguribus, vt à Meridie; à Septentrione, & Occidente à Segunfinis.

N V M. 13. *De Segusinis, seu de Regnis Cotij, & Ideonni Regulorum.*

COTIVS princeps, seu COTTIVS fretus latebris suis, & asperitate locorum deuictis Gallis libertate vsus est, neque paruit Romanis; donec deposito timore, & delinitus ab Octauiano in eius amicitiam receptus est, viamque stravit Gallis & Romanis per opportunam, vt intelligimus ex lib. 15. Ammiani Marcellini. Sed quando Rex appellatus est? Auctor Collectanearum historiarum apud Cluuerium, ait Olymp. 105. an. 4. à Claudio Imperatore M. Iulio Cotio, paternum Imperium adauctum esse, & tum Regem primò appellatum esse. Demum sub Nerone mortuo Cotio siue eodem, seu eius filio in formulam prouinciae tractus ille redactus est, vt tradunt Suetonius, Sex. Aurelius Victor & alij.

Fines autem eius Regni extendebantur à Segusione susे ad Ramam Rame oppidum, & à Vesulo monte, *Vifō*, ad Ocelum, *Efīles*.

IDEONNI regnum coniungit Strabo cum Regno Cotij: certè per utrumque Segusinos populos spargunt plerique. Quidam etiam Centrones populos eò referunt, quorum caput Tarentasia

Mouster en Tarentaise. Cluuerius putat hoc regnum restrictum fuisse monte Cenisio *le mont Cenis*, & minore *S. Bernardi le petit S. Bernard*, cui subscribimus. Ouidius lib. 1. de Ponto Eleg. 7. scribens ad Vestalem quem facit oriundum à Regibus huius ditionis, vocat illud regnum **DONNI**.

§ 2. *Geographica descriptio populorum Galliae Transpadanae.*

NVM. I. *Histri* hodie, la pluspart de l'*Histrie*, & vne petite partie du Frioul.

ÆGIDA oppidum ciuium Ro. *Cabo d'Istria*; in Insulâ posita, sic dicta ab Ægide Palladis, vt habet nobilis inscriptio, reparata à Iustino filio Iustiniani Imperatoris, vnde dicta Iustinopolis, vt eadem testatur inscriptio.

Parenticum: *Parenzo*, cuius incolæ Parentini.

POLA postea Pietas Iulia dicta, à Colchis habitata, & eorum opus; dicta à voce *Colchicâ Polis*, quæ exulem sonat, quia hi re infectâ ad Æætam redire veriti, hîc sibi exilium indixerunt. Sita est ait Strabo in sinu portuoso contine- te multas Insulas frugiferas, subducendis nauibus opportu- nas quas Pullarias postea dicemus: hodie nomen retinet *Pola*. Ab eâ quoque nomen habuit Promontorium Pola- ticum: hodie *Punta di Promontoré*.

Nesactium: *Castel nuovo*, cuius meminit Liuius lib. 41. vbi oppugnatio vrbis describitur.

Piquentum, *Piguento*, oppidum in Mediterraneis Ptolemæo.

F L V- { **ARSIA**: Fl. *Arsia*, Italiæ limes Plinio & aliis; apud Ly-
V I I cophronem videtur Diserum nuncupari, ad quem
H I S- male collocat Polam.

TRIÆ. Formio: *Rbezano*, Carnorum Histrorumque terminus.

INSV- { **ABSYRTIDES**: cuius incolæ Absyrtenses, vbi Medea fratrem suum dicitur interemisse. Apollonius videtur eas Brigeidas appellare à Briges populis eas incolen- tibus. In his Colchi vrbem condidere nomine Absor- rim: Ptolemæus vnicam facit Insulam Absorum, in quâ locat duas vrbes *Crexam*, seu *Crespam*, & *Ab- so-*